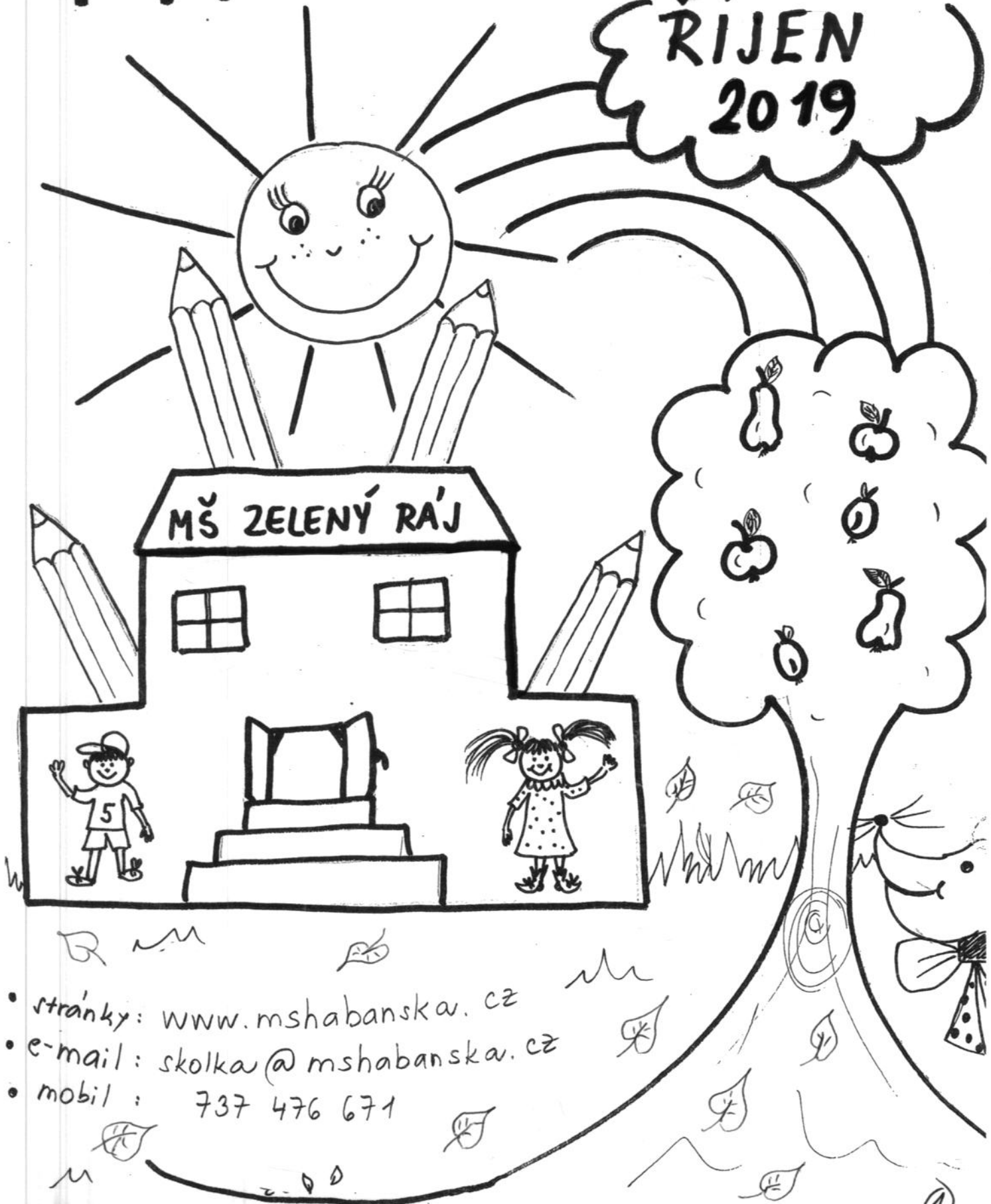

MYŠPULÍNEK

ŘÍJEN
2019

- stránky: www.mshabanska.cz
- e-mail: skolka@mshabanska.cz
- mobil: 737 476 671

Všichni slaví narozenniny:

Vilík Kapusta

Barborka Hlískalová

Klaudinka Kubová

Daviděk Bidnář

Julianka Hlísklová

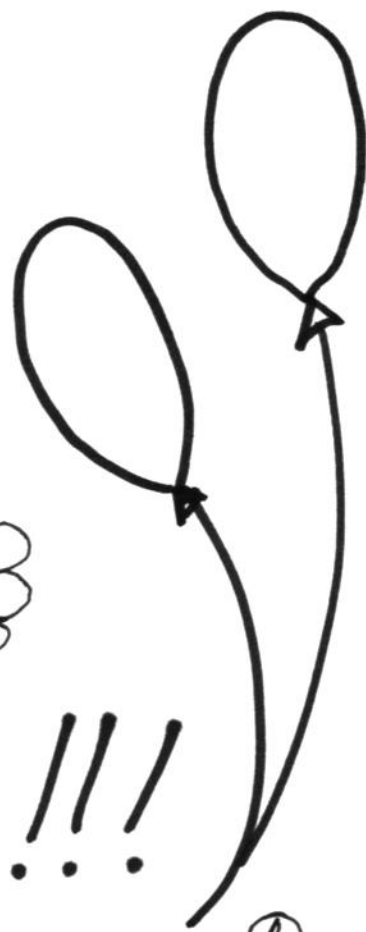
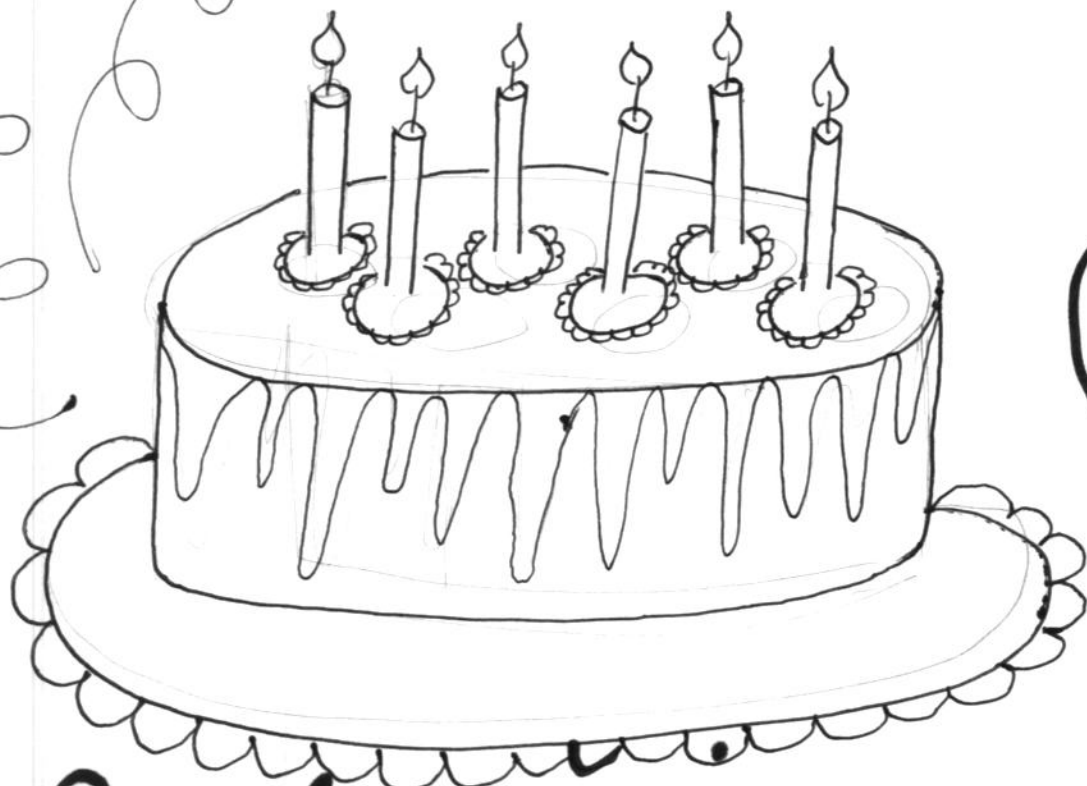
Leuška Pívanová

Martiněk Schnelly

Tobík Tručka

Vanuška Erbenová

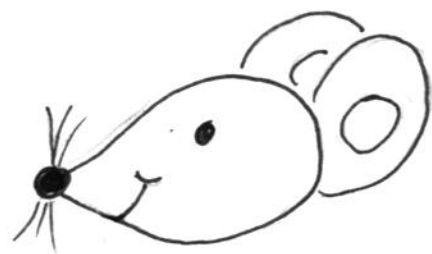
Kryštiček Moravanský

Blahopřeme !!!

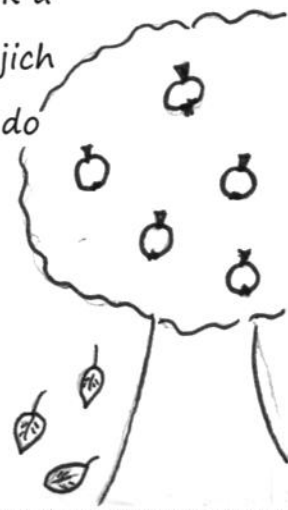
Myšpuličková pohádka

O jabloňce, větru a holčičce Verunce

Přišel podzim a příroda se začala chystat k dlouhému spánku. Zvířata v lese i na poli sháněla zásoby, aby v zimě neměla hlad, pelíšky, nory a brholy si vystýlala suchou travou a listím, aby jim mráz nevlezl do kožichů a aby se jim dobře spalo. I stromy se těšily na zimní spánek, shazovaly listí a poslední plody. Až jejich větve budou prázdné a lehké, míza, která v nich proudí jako v našem těle krev, svůj tep zpomalí. Pak je sníh přikryje bílou peřinou a stromy usnou. V koutě zahrady až u samého plotu stála jabluňka. Její lístky dávno odnesl vítr, ale větve se přesto klonily k zemi. To proto, že na nich visela jablíčka, červená a sladká, jen něco větší, než korále. Lidé na jabloňku docela zapomněli. Podzimní vítr se proháněl zahradou a žadonil: „Dej mi svá jablíčka! Roznesu je po celém kraji. Ozdobím jimi věž radnice a ověním komíny, aby nebyly černé a smutné. Dej mi jich alespoň pár...“. A foukal, co mu dech a síly stačily. Jabluňka však pevně sevřela větve a chránila svá jablíčka, aby ani jedno nespadlo a nepotloukla se tvrdou zem. Má je pro Verunku. Určitě si je otrhá! V létě jí to slíbila...Ale Verunka nejde. Leží v posteli, peřinu až po bradu, polyká acylpyrin a pije horký čaj. V pokoji je krásně teplo, zato venku za oknem skučí vítr svou podzimní písničku. Verunka zavřela oči a poslouchá... „Dej mi svá jablíčka, dej! Jsou krásná, červená, velká jako korálky. Fouknu je do dálky...“

„Mami, jabluňka!“ vyskočila z postele. „Vidíš, málem bychom na ni kvůli tvé nemoci zapomněli,“ řekla maminka. Uvázala si šátek, vzala košík a vyběhla s ním na zahradu. Jablíčka byla sladká jako med. Verunka jich snědla pět. A vítr? Nedostal ani stopku! Vztekle zahvízdal a odletěl do zahrad hledat další zapomenutá jablíčka.

Přijďte si spolu...

Spadla hruška zelená,
málokdo si kolna.
A teď pláče má krmí:
"Dobré líky dýte mi!"
Ty jsi hruško mrtvádnice,
nepomůžeme ti více.

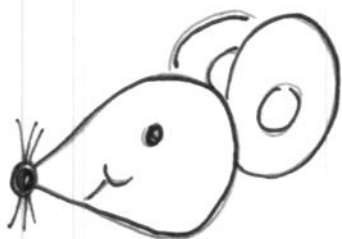
Dokud šustka mrdokraje,
chudinka, jin červená je.
Počkujte, až doxraje,
potom pěkně modrá je!

Jablíčko se kutálelo,
nikde ho to neholilo.
Podívejte, jak se koule,
nemá ani jednu kouli,
kutále se, kutále -
to jsme se mu nasmáli!

Už krásný podzim podává
jablka sladká, vonavá.
Všichni si jedna do dlaní
a kousni: Dobré chutnáni!

Z podzimní zahrádky

Müsli muffiny z jablíček

4 ks vejce
35 dkg mletého cukru
1 hrnek oleje
=> vyšleháme a přidáme
35 dkg hladké mouky
1 lžičce sody
škoric
1 kg nastrouhaných jablek
1 lžičce kakaa
20 dkg müsli

Peceme na 170°C cca 45 minut

Podžárka z veprového masa

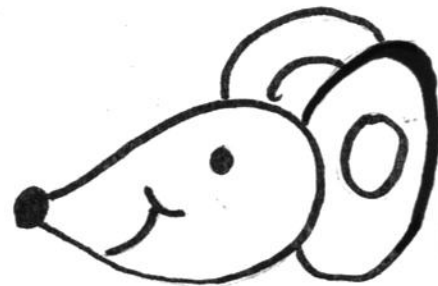
pro 5 osob

0,5 kg veprové kýty
1 kg cibule
0,5 kg jablek
0,2 kg hladké mouky
kmín
sůl

Dobrou
chut'!

Cibuli nakrájíme na kostičky, orestujeme, přidáme maso na kostičky, osolíme, ohmákneme a dusíme do měkka. Zalijeme vodou a přidáme nastrouhaná jablka. Zahustíme jíškou a a povaríme cca 20 minut, dochutíme solí. Podáváme s rýží nebo bramborem.

CVIČÍME S MYŠPULÍNEM

Jablíčko

Roste, roste stromeček,
na stromečku kvíteček.
Až kvíteček odkvete,
jablíčko z něj vyroste.
Pak jablíčko utrháme,
mamince ho odnese.

Roste, roste stromeček,
(Z podřepu se pomalu zvedáme.)

na stromečku kvíteček.
(Zvedneme paže a roztáhneme je do široka. Dlaň otevřeme, prsty roztáhneme.)

Až kvíteček odkvete,
(Dlaň dáme v pěst a ruce klesají k hrudi.)

jablíčko z něj vyroste.
(Před hrudníkem obkreslíme rukama kruh, jako bychom hladili pomyslné jablíčko.)

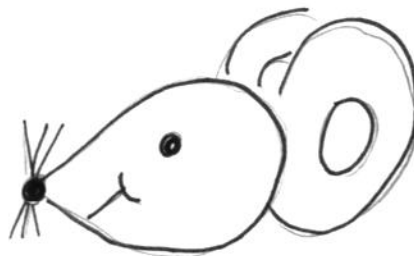

Pak jablíčko utrháme,
(Ve stoji vzpažíme a natahujeme ruce, jako bychom chtěli utrhnout jablíčko.)

mamince ho odnese.
(Všichni přiběhneme k dospělému.)

NÁZOR ODBORNÍKA...

Děti s volnou výchovou zažívají dva nejhorší lidské pocity. Nejistotu a bezmoc.

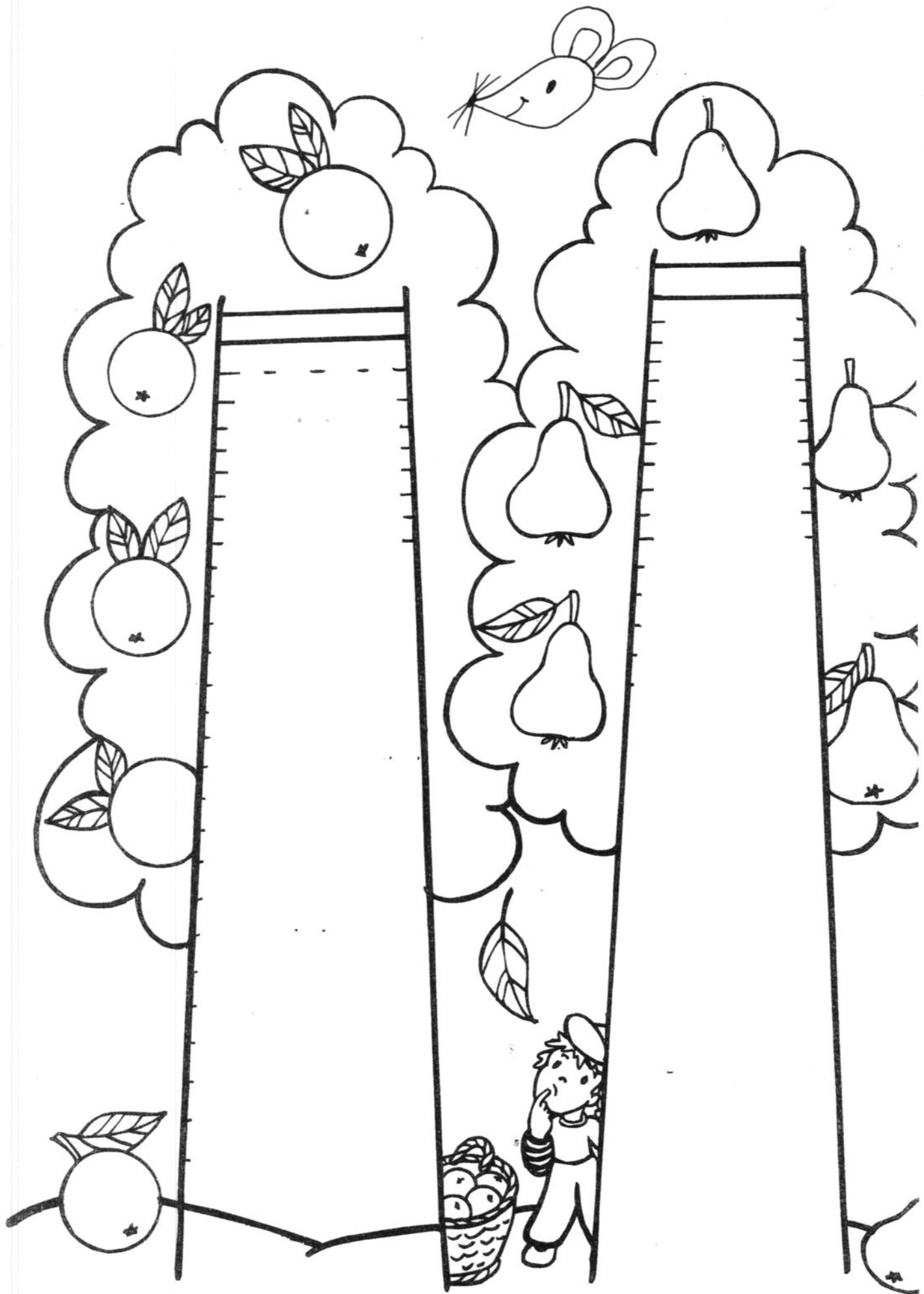
Pokud si dítě nebude vážit materiálních věcí, nemůže si vážit mezilidských vztahů. Podle Zdeňka Martínka, odborníka na poruchy chování, to jde ruku v ruce. Žádné dítě se nenarodí jako nevychovaný člověk, říká etoped Zdeněk Martínek. „Hlavní úlohou výchovy je to, aby z dítěte vyrostl normálně fungující jedinec. Pokud má nějakou specifickou poruchu, což je například ADHD, vyskytuje se u pěti procent dětí, za to rodiče opravdu nemohou. Větší procento je těch nespecifických poruch. Opoziční vzdor, krádeže, záškoláctví, každá závislost. Tyto poruchy vznikají z 99 % nesprávnou výchovou rodičů,“ upozornil. Etoped takovým dětem říká bezhraniční, což jsou děti, které jsou v rodině nevedeny, mají volné hranice, stávají se hyperaktivními. „Najednou rodiče vidí, že si s ním neporadí, takže dojdou do nějakého zařízení, kde chtějí papír. Často přijdou, že dítě má ADHD, a my na to potřebujeme papír, jakmile ho dostanou, tak rodič má omluvu pro chování toho dítěte. On má poruchu, on je chudák nemocný, my s tím nic nemůžeme dělat, ale ostatní okolí si s tím poradí,“ popisuje praxi, se kterou se Martínek často setkává. On má problém s chováním, tady mi ho spravte, já si dojdu nakoupit a pak se pro něj vrátím. Žádná terapie u dítěte nemůže fungovat bez intenzivní spolupráce s rodičem. „Je běžné, že rodič nám přivede dítě a řekne: prosím vás, on má problém s chováním, tady mi ho spravte, já si dojdu nakoupit a pak se pro něj vrátím. Když po tom rodiči chci nějakou změnu, v 60 % se postaví do pozice: to je ale těžký změnit,“ vypráví Zdeněk Martínek.

Dítě by mělo od raného věku prožívat laskavou dominanci. „Já tě mám rád, dávám ti najevo svou lásku, ale jsou určité mantinely, které nepřestoupíš. Pokud je překročíš, poneseš přirozené následky. Druhá věc, která začíná za naší výchovy mizet, je zážitek ohrazené touhy. Každá touha musí být ohrazená. Není nic horšího než neohrazená touha, to znamená, že dítě po něčem touží a ví, že toho nedosáhne, to vede k sociálně patologickému chování v dospělém věku. To jsou krádeže, loupeže.“ Pokud si dítě nebude vážit materiálních věcí, nemůže si vážit mezilidských vztahů

Rodičům, kteří navštěvují pedagogicko-psychologickou poradnu, pan Martínek říká, že pokud nenaučí své dítě po něčem toužit, nenaučí ho ničeho si vážit. „Pokud si dítě nebude vážit materiálních věcí, nemůže si vážit mezilidských vztahů. To jde ruku v ruce. Moderní doba většinu rodičů tlačí k tomu, aby předčasně uspokojovali materiální potřeby dětí. Aby nebyl outsider, honem ten tablet, honem rifle. Nenecháme dítě přirozeně toužit, tím ho zbavujeme toho hlavního motoru, který nás žene dál. Proto říkám, že dítě nesmí dostat všechno hned, nechte ho si na něco počkat,“ vysvětluje Zdeněk Martínek.

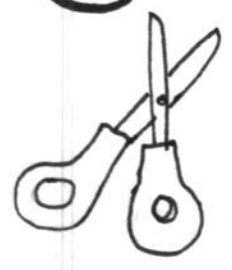
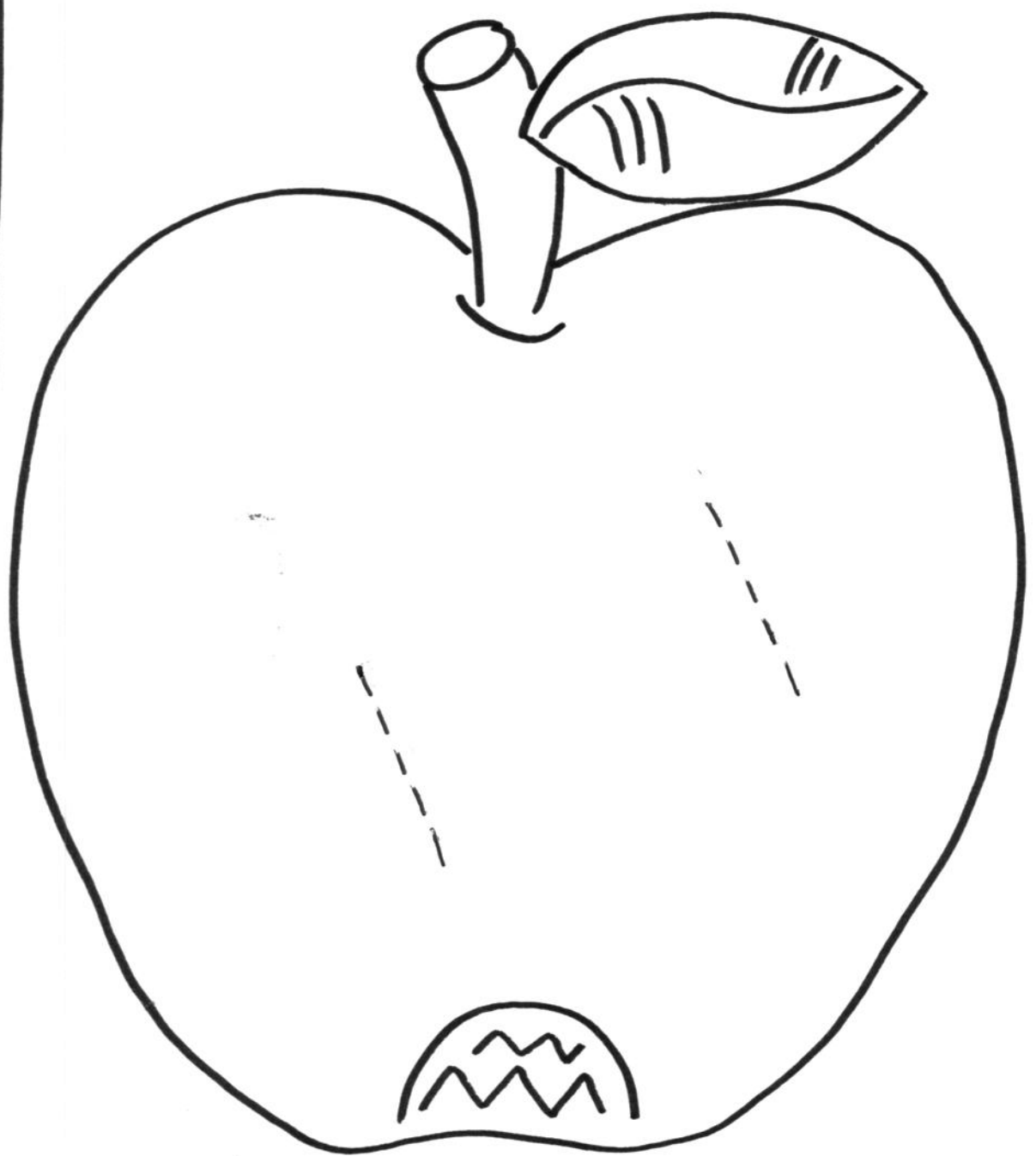
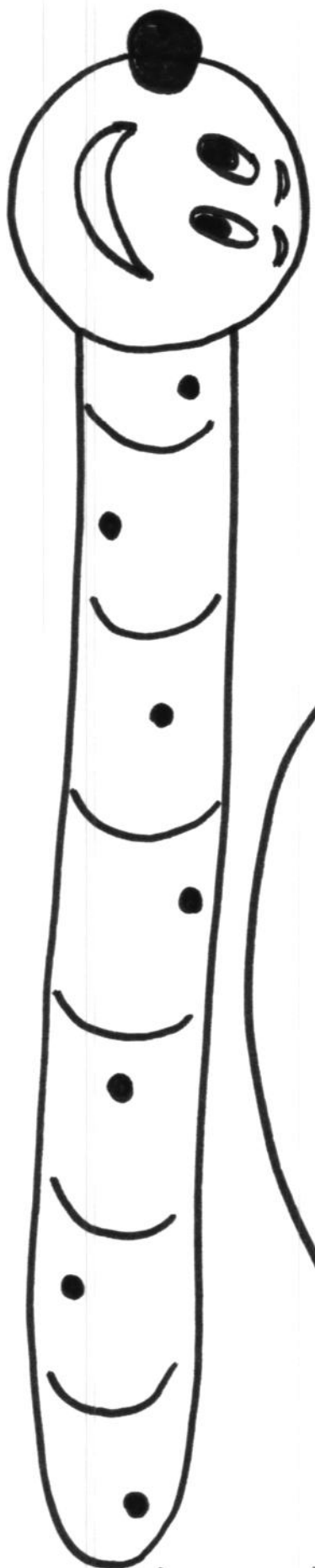
Zdeněk Martínek změny ve výchově dětí začal vnímat okolo roku 1989. „Po revoluci se povolily hranice. Máme pocit, že když dětem všechno povolíme, bude vyrůstat demokraticky. Je tragédie, když se pětileté dítě v poradně lomcuje ode zdi ke zdi. Jestliže si rodič neporadí s pětiletým dítětem, co bude dělat s třináctiletým,“ ptá se Zdeněk Martínek. Bezhraniční dítě prožívá nejistotu. A dva nejhorší pocity, které člověk může prožívat, je nejistota a taky bezmoc. A děti s volnou výchovou bezmoc cítí. Rodiče se k takovým dětem chovají jako k řece, které nikdo nedá koryto. A co dělá taková řeka? Škodí. Rodiče spoléhají, že to koryto dá dětem škola, ale ta to rozhodně neudělá,“ varuje Zdeněk Martínek.

Pomoz Myšpaldou vyleíst na vysoký žebřík,
dokresli rovné čáry.

Vyrábějí
jablíčko s červíkem

Nydvějí si vše vybarvi,
palom vystříhni, prostříhni
vřapované čary, prastrč čvríkva

Poděkování!!!

Myšpulíněk a všichni z naší školky
díky rodičům Kubíkovi Jakubě,
Yekě Puchala, Burtíkovi Nicě,
Kryštuřka Udlačka, Vajlíka Dalajky,
Kryštuřka Lige za přinesení ovocí,
hračky a jiné dobrotky a pomůcky

Úkol na říjen

Milí děti, vyrobte pro mě
něco hezkého z podzimních
plodů, moc se na to těším

váš Myšpulíněk

